

Karadenizli sokakta canı sıkın sıkın dolaşıyormuş. Önünde aheste aheste yürüyen birini görmüş. Ensesine tokatı patlatıp sormuş: -Ula İdris nasılsın, iyimisin? Epeydir görünmüyordun, nerelerdeydin? ne kadar değişmişsin...!

Adamın tepesi atmış:

-Ben İdris değilim!

Bizimki gayet pişkin,

-Ula hemşerim, yoksa adını da mı değiştirdin...?

Fıkra da olduğu gibi canı sıkılan ensesi kalınlar, ya el ense çekiyor, ya da tokatı patlatıyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan, Konyada açılış töreninde gazeteci Fatih Portakal'ı hedef alarak, "Birileri çıkmış, portakal mıdır, mandalina mıdır, narenciye midir nedir? Sokağa çağırıyor. Haddini bil haddini. Bilmezsen haddini bu millet patlatır enseni" dedi. Artık meydanlar ve salonlar meydan okuma yeri olmuşsa vay halimize...

Önceki günde Metin Akpınar ve Müjdat Gezen nasibini alarak, yurtdışı çıkış yasağıyla beraber adli kontrol şartıyla serbest bırakıldılar.

Demokratik ülkeler böyle yapmıyor ve iktidar yanlısı da, muhalefet de hepsi benim vatandaşım diyerek toplumsal uzlaşmayı pekiştiriyor. Doğru, güzel ve kolay olan da bu ama biz kendimizi zorluklara zorluyoruz.

Kaldı ki; Ülkenin bekleyen sorunlarına ortak akılla çözüm aramak varken, adeta el ense çekercesine kişiler üzerinden hamaset destanı yazmak doğru değildir. Bunlarla sorun çözülmediği gibi, sorunlar hep ağırlaşmaktadır.

Toplumun sevgi dili kullanmasında devlet adamları önderlik yapıp, halkını sevgiyle kucaklamalıdır. Onların anayasada yazılı olmayan görevlerinin en önemlisi de budur.

Sevgi dili yerine nefret dilinin sürekli kullanılması ve muhalefet yapanların baskı altına alınmaya çalışılması, toplumda ayrıştırmalara yol açar. Halbuki toplumda beraber yaşamın yolu karşılıklı sevgi, saygı ve hoşgörüden geçer.

Gazetecilere ve sanatçılara böyle davranılmaya başlanmışsa, enseyi karartık demektir. Yıllardır ensemize yediğimiz şaplaklar yetmezmiş gibi boza pişirmeye başladılar!

Bu günün sorunları, geçmişin yanlış çözümlerinde dir. Yine yarınlar için yanlış çözümlerle giriyoruz.

Gelişmiş ülkeler böyle kısır çekişme ve baskılara harcadığı zamanı, insanların daha da mutlu olması için araştırma ve geliştirmeye harcıyor.

Ne yazık ki bu tahammülsüzlükten dolayı sürekli ülkemiz kaybediyor ve dünya kamuoyunda gülünç duruma düşüyoruz...